

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚZOO.420.70.2021.SP.PCh.10

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, w związku z odwołaniem [REDAKTED] z dnia 19 października 2021 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 15 września 2021 r., znak: OO.420.4.2.2021.BM, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia powodującego potrzebę zmiany uwarunkowań określonych w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 29 października 2012 r., znak: OO.4233.13.2012.BM, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą:

1. *Budowa retencyjnego zbiornika przeciwpowodziowego „Bieżanów” na rzece Serafie w km 7+284 w m. Kraków,*
2. *Budowa retencyjnego zbiornika przeciwpowodziowego „Serafa – 2” na rzece Serafie w km 9+223 w m. Kraków,*
3. *Budowa retencyjnego zbiornika przeciwpowodziowego „Malinówka – 1” na potoku Malinówka w km 0+220 w m. Kraków,*
4. *Budowa retencyjnego zbiornika przeciwpowodziowego „Malinówka – 2” na potoku Malinówka w km 2+320 w m. Kraków,*
5. *Budowa retencyjnego zbiornika przeciwpowodziowego „Malinówka – 3” na potoku Malinówka w km 3+017 w m. Kraków oraz w m. Wieliczka,*

**uchylam zaskarżoną decyzję w całości
i umarzam postępowanie pierwszej instancji w całości.**

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją z dnia 15 września 2021 r. RDOŚ w Krakowie, działając na wniosek Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 16 marca 2021 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 82 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247, ze zm.), dalej ustawa ooś, określił środowiskowe uwarunkowania dla ww. przedsięwzięcia.

Z uwagi na liczbę stron biorących udział w prowadzonym przez RDOŚ w Krakowie postępowaniu, w niniejszej sprawie zastosowanie miał art. 74 ust. 3 ustawy ooś, w myśl którego jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

przekracza 10, stosuje się art. 49 Kpa, a zatem, poza inwestorem, pozostałym stronom postępowania doręczenie decyzji z dnia 15 września 2021 r. nastąpiło poprzez publiczne obwieszczenie. Obwieszczenie RDOŚ w Krakowie z dnia 1 października 2021 r., znak: OO.420.4.2.2021.BM, informujące strony o wydaniu powyższej decyzji, zostało zamieszczone najpóźniej na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Krakowie, tj. w dniu 1 października 2021 r. Zatem decyzja ta została doręczona stronom w dniu 15 października 2021 r.

W dniu 19 października 2021 r. ██████████ wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Odwołanie zostało zatem wniesione w ustawowym terminie, o którym mowa w art. 129 § 2 Kpa.

Skarżący wniósł o uchylenie kwestionowanej decyzji w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji i przedstawił następujące zarzuty:

1. naruszenie art. 80 ustawy ooś poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach pomimo faktu, iż od przeprowadzenia niektórych badań minęło 9 lat, a także poprzez arbitralne uznanie, że dopuszczalne jest przeprowadzenie wycinki drzew w okresie lęgowym ptaków;
2. naruszenie art. 85 § 1 w związku z § 2 ustawy ooś w związku z art. 107 § 3 Kpa poprzez sporządzenie uzasadnienia w sposób niezgodny z obowiązującymi organ standardami, a w szczególności nieprzekonujące argumentowanie na rzecz podjętych w decyzji rozstrzygnięć;
3. naruszenie art. 28 Kpa poprzez *niepoinformowanie o postępowaniu w sprawie z wniosku o wydanie przedmiotowej decyzji, co uniemożliwiło aktywne uczestnictwo w postępowaniu i wywarcie wpływu na podjętą w jego wyniku decyzję;*
4. naruszenie art. 108 § 1 Kpa w związku z art. 7 Kpa poprzez nadanie kwestionowanej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności w sytuacji, w której przesłanki umożliwiające takie działanie nie zostały spełnione;
5. naruszenie art. 10 § 2 Kpa poprzez błędne uznanie, że w niniejszej sprawie mogło dojść do odstąpienia od stosowania zasady czynnego udziału stron w postępowaniu, podczas gdy przesłanki umożliwiające zastosowanie tego przepisu w niniejszej sprawie nie zostały spełnione.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Jak wynika z art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 127 ust. 3 ustawy ooś, GDOŚ jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowego odwołania.

Wniosek Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 16 marca 2021 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczy przedsięwzięcia polegającego na *zmianie w przedsięwzięciu realizowanym w zakresie zmiany warunku (o charakterze nieinwestycyjnym) dot. terminu oraz warunków prowadzenia prac związanego ze zdjęciem humusu oraz terminu dotyczącego drzew i krzewów* (str. 13 raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, 26 lipca 2021 r.). Jak wynika z raportu, zmiana ta dotyczy zmiany uwarunkowań określonych w punktach I.1.2.n oraz I.1.2.r decyzji RDOŚ

w Krakowie z dnia 29 października 2012 r., znak: OO.4233.13.2012.BM, zmienionej decyzją RDOŚ w Krakowie z dnia 18 września 2020 r., znak: OO.420.4.3.2019.BM, o brzmieniu:

- *Punkt 1.1.2. podpunkt n) – „Wycinkę drzew i krzewów należy ograniczyć do niezbędnego minimum, umożliwiającą realizację inwestycji i prowadzić poza okresem legowym ptaków, tj. poza okresem od marca do 15 października”,*
- *Punkt 1.1.2. podpunkt r) – „Przed przystąpieniem do prac ziemnych na danym terenie należy go skontrolować pod względem występowania chronionych gatunków zwierząt (np. płazów, gadów, ptaków). Prace związane ze zdjęciem wierzchniej warstwy nadkładu należy prowadzić w okresie od września do lutego. Stwierdzone osobniki należy przenieść poza teren inwestycji, w miejsce o podobnych warunkach siedliskowych, na tyle oddalone od terenu inwestycji, aby zwierzęta nie mogły powrócić na ten teren do czasu zakończenia prac. Prace ziemne należy wykonywać pod nadzorem przyrodnika [...].*

Zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy o oś uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2). Katalog tych przedsięwzięć jest zamknięty i został wyszczególniony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz. 1839), dalej rozporządzenie RM. Rozporządzenie to nie zawiera zamierzeń polegających na zmianie uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zatem zmiana uwarunkowań nie stanowi przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko i nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Co więcej, zamierzenia polegające na zmianie terminu przeprowadzenia wycinki drzew i krzewów oraz zdjęcia wierzchniej warstwy gleby nie wypełniają definicji przedsięwzięcia, o której mowa w art. 3 pkt 13 ustawy o oś. Zgodnie z powyższym przepisem przedsięwzięcie jest to zamierzenie budowlane lub inna ingerencja w środowisko polegająca na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin. W konsekwencji w analizowanym stanie faktycznym brak jest podstaw prawnych do orzekania w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia oraz rozstrzygnięcia sprawy poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Nie sposób zatem zgodzić się ze stanowiskiem RDOŚ w Krakowie, że analizowane zamierzenie stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienione w § 3 ust. 3 rozporządzenia RM, zgodnie z którym do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się także przedsięwzięcia niezwiązane z przebudową, rozbudową lub montażem realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia, powodujące potrzebę zmiany uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do przedsięwzięć tych należy zaliczyć przedsięwzięcia niewymienione w § 2 oraz § 3 ust. 1 i ust. 2 powyższego rozporządzenia, których realizacja wymaga zmiany uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, np. zwiększenia czasu pracy instalacji,

zmiany jej maksymalnej wydajności, które może powodować zmianę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i wynikającą stąd potrzebę zmiany uwarunkowań, a nie samą potrzebę ich zmiany, z jaką mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu. Zmiana uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stanowi przedsięwzięcia w rozumieniu przepisów ustawy ooś. W miejscu tym należy wskazać, że ustawodawca przewidział instytucję zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – została ona ustanowiona w treści art. 155 Kpa w związku z art. 87 ustawy ooś.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa organ odwoławczy uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Przepis ten nie określa przesłanek stanowiących podstawę do uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania pierwszej instancji, dlatego też przesłanek tych należy poszukiwać w treści art. 105 § 1 Kpa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 stycznia 2010 r., sygn. akt II GSK 301/09). Zgodnie natomiast z art. 105 § 1 Kpa organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części, gdy postępowanie to z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części.

Bezprzedmiotowość należy rozumieć jako stan, w którym brak jest podstaw faktycznych i prawnych do merytorycznego orzekania przez organ administracji publicznej. Może mieć to miejsce m.in. wówczas, gdy z ustalonego stanu faktycznego wynika, że nie zaistniała sprawa administracyjna, która może zostać rozstrzygnięta – pozytywnie lub negatywnie – co do uprawnień lub obowiązków określonego podmiotu. Stwierdzenie braku podstaw do merytorycznego orzekania zobowiązuje organ do odstąpienia od wydania decyzji co do istoty, a tym samym wyczerpuje treść aktu procesowego o umorzeniu postępowania. Z sytuacją taką mamy do czynienia w analizowanej sprawie, przez co organ II instancji zobowiązany jest do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i umorzenia postępowania pierwszej instancji w całości zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 105 § 1 Kpa.

W świetle powyższych okoliczności zarzuty skarżącego nie miały wpływu na sposób rozstrzygnięcia sprawy, w związku z tym GDOŚ nie odniósł się merytorycznie do przedstawionych w odwołaniu zarzutów.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, ze zm.), dalej Ppsa, służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji;

- wnoszący skargę, zgodnie z art. 230 Ppsa w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Wnoszący skargę, co wynika z art. 239 Ppsa, może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- wnoszącemu skargę, zgodnie z art. 243 Ppsa, może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. [REDACTED] – pełnomocnik Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, AECOM Polska Sp. z o.o., Biuro Projektu Ochrony Przeciwpowodziowej w Dorzeczu Odry i Wisły, Al. Pokoju 1, 31-548 Kraków
2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Krakowie ul. Marszałka J. Piłsudskiego 22, 31-109 Kraków
3. [REDACTED]
4. Pozostałe strony postępowania – zgodnie z art. 49 § 1 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy ooś

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie, ul. Mogilska 25, 31-542 Kraków